

[Liss Grooss]

trum-Demokraterne er godt klar over, at der er en del mennesker, der er kommet i klemme med bidragspligten.

Jeg vil slutte mit indlæg med at tilkendegive, at Centrum-Demokraterne vil medvirke positivt ved lovforslagets udvalgsbehandling.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Jeg kan starte med at slå fast, at Kristeligt Folkeparti ikke kan medvirke til dette lovforslag. Vi forstår sådan set heller ikke, at regeringen kan fremsætte det, når man kender dens holdninger til familiepolitik og til familien.

Kristeligt Folkeparti betragter jo ægteskabet som det grundlæggende, som fundamentet i samfundet, og når vi vender os så meget imod bl.a. den kortere frist for ret til skilsmisse, så hænger det også sammen med den økonomiske lovgivning. Hvis I vidste, hvor mange henvendelser vi får fra folk, der er kommet i knibe af en eller anden grund! Det kan være, at man har en syg ægtefælle, der skal have ekstra hjælp, det kan være, at man er to selvstændige, der arbejder sammen og forretningen ikke går; og hvad lyder svaret så fra offentlige myndigheder? I kan jo bare lade jer skille, så går det hele af sig selv. Det vil sige, at man faktisk nu opfordrer til, at kan to blive enige om dette, så kan man i løbet af ½ år komme og få de sociale goder, man gerne vil have, fordi man nu er blevet skilt.

Man burde gå den anden vej og se på, hvilke ting man lovgivningsmæssigt kan gøre for at bevare ægteskabet. Der er f.eks. pensionister, der siger: Jamen det koster os 30.000 kr. om året at gifte os; vi ville egentlig gerne. Den diskrimination kunne fjernes. Nu kan man sige: Når begge bliver pensionister, så lader vi os skille, og i løbet af ½ år har vi hver vores. Den kortere periode, man vil ind i her, hænger overhovedet ikke sammen med den sociale lovgivning.

Jeg synes, man skulle gøre meget mere ud af at sige: Hvordan laver vi en ægteskabsbevarende politik, når jo mange partier herinde – jeg må ikke sige alle – er enige i, at ægteskabet er noget meget væsentligt og godt?

Derfor kan vi under ingen omstændigheder være med til dette her. Det gælder også dette med, at bare den ene part vil skilles, så skal man endelig gøre det. Jamen tænk hvor let det er for mange – og det gælder ikke mindst mænd – at komme ud af det, når de har haft nogle gode år

derhjemme og de har passet deres og de har avanceret og mor derhjemme har taget sig af alle de kedelige pligter, som nogle synes det er. Og så en dag, ja, så står man dér alene med det hele, og nu vil man så meget hurtigt kunne blive skilt.

Det er klart, der er problemer i spørgsmålet om, hvor længe man skal betale bidrag. Jeg mener også, at hvis to er lige godt stillet økonomisk, så skal hustruen selvfølgelig ikke have penge langt ud i fremtiden. Men som jeg sagde i min korte bemærkning, så er der virkelig mange, der er i klemme.

Når Fremskridtspartiets ordfører stadig holder på, at kvinderne bare kan blive hjemmehjælpere osv., må jeg spørge: Jamen hvis man er oppe i halvtredserne, tror man så, det er så forfærdelig let at komme ud på arbejdsmarkedet? Mange har måske også nogle problemer – jeg ved ikke, om kvinder har flere problemer end mænd – i den periode, men der er virkelig mange kvinder, der ikke kan holde til i den alder pludselig at gå fra halv- til heldagsarbejde. Man har måske stadig ansvar for nogle børn og andre derhjemme.

Jeg synes, man forenkler problemerne. Fordi man selv sidder og har det godt, vil man løse det hele i et snuptag, for der er jo ingen problemer. Men der er virkelig problemer, i hvert fald endnu. Måske er der ikke så mange om 20 år, så er det måske slet ikke nødvendigt at have disse ting med, men det er det i hvert fald i mange år frem endnu.

Kristeligt Folkeparti kan som sagt altså ikke medvirke til dette lovforslag, og vi vil selvfølgelig også prøve at udarbejde ændringsforslag til det. Derigennem håber vi også, at nogle partier vil komme til besindelse og se på, om det nu også er det rigtige, vi gør. Vi mener også, at vi fortsat skal bevare mægling, men vi ser gerne, at den ændrer form, sådan at man får mulighed for at tale med forskellige instanser.

Det er ofte økonomien, der er grund til skilsmisse. Det er der et gammelt ordsprog, som fortæller noget om. Måske skal vi ikke bare have én person, men flere personer med ind i mæglingen for at se, om vi kan redde nogen.

I nogle tilfælde er det måske bedst for børnene, siger man, at forældrene bliver skilt så hurtigt som muligt. Ikke ret mange børn kommer let igennem skilsmisser – tilsyneladende måske, men det gør de ikke.